

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un motiv. Potrivit acestuia, Comisia a respins în mod ilegal cererea autorității franceze în domeniul concurenței în vederea transmiterii celor 15 documente solicitate și și-a încălcat astfel obligațiile întemeiate pe articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și dreptul fundamental la apărare al reclamantelor, precum și principiul egalității armelor.

Recurs introdus la 28 noiembrie 2011 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței din 8 septembrie 2011 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-69/10, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-616/11 P)

(2012/C 25/124)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurrentul solicită Tribunalului:

- **În principal**, admiterea tuturor cererilor formulate de recurent în primă instanță,
- obligarea Comisiei Europene la plata către recurent a cheltuielilor de judecată aferente recursului.
- **În subsidiar**, trimiterea cauzei primei instanțe, care, într-o compunere diferită, să se pronunțe din nou pe fond cu privire la cererile menționate anterior.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Ordonanței din 8 septembrie 2011 în cauza F-69/10, prin care a fost respinsă ca vădit nefondată o acțiune având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei prin care Comisia a respins cererea sa de despăgubire pentru prejudiciul suferit, potrivit afirmațiilor sale, din cauza trimiterii către reprezentantul său, în cauza în care a fost pronunțată Hotărârea din 10 iunie 2008, T-18/04, Marcuccio/Comisia, a unei scrisori privind plata cheltuielilor de judecată aferente acestei proceduri și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit.

În susținerea pretențiilor, recurentul invocă două motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa absolută de motivare privind „concluziile referitoare la despăgubiri” (titlu care

figurează la punctele 21 și 22 din ordonanța atacată), având în vedere în special caracterul lor nedeterminat, paradoxal, lipsa cercetării judecătorești și denaturarea faptelor, caracterul nesustținut, illogic, incoerent, nerezonabil, incorect, eronat și fals al interpretării și al aplicării normelor de drept referitoare la nașterea răspunderii extracontractuale a instituțiilor Uniunii Europene; a noțiunii de obligație de motivare care revine instituțiilor și instanței Uniunii Europene; a noțiunii de analogie și de comportament ilicit din partea unei instituții a Uniunii Europene.

- Al doilea motiv, întemeiat pe caracterul nelegal al concluziilor primei instanțe privind „cheltuielile de judecată” (titlu care figurează la punctele 28 și 29 din ordonanța atacată).

Recurs introdus la 6 decembrie 2011 de Carlo De Nicola împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 28 septembrie 2011 pronunțate în cauza F-13/10, De Nicola/BEI

(Cauza T-618/11 P)

(2012/C 25/125)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Cealaltă parte în proces: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Recurrentul solicită Tribunalului:

- anularea:
- măsurii din 23 septembrie 2009 prin care Comitetul de recurs a respins recursul reclamantului împotriva raportului de evaluare pentru anul 2008, și a actelor conexe;
- raportului de evaluare pentru anul 2008 în totalitate;
- anularea tuturor actelor conexe, subsecvente și prealabile, printre care ghidul practic al direcției resurse umane (în primă instanță, reclamantul și-a limitat solicitarea la neaplicarea acestui ghid);
- obligarea BEI la repararea prejudiciilor morale și materiale cauzate, la plata cheltuielilor de judecată, a dobânzilor și a echivalentului prejudiciului rezultat din devalorizarea monetară a creanței recunoscute;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 28 septembrie 2011 prin care s-a respins o acțiune formulată de recurent, având ca obiect în primul rând, anularea deciziei din 23 septembrie 2009 a Comitetului de recurs al Băncii Europene de Investiții, în al doilea rând, anularea raportului său de evaluare pentru anul 2008, în al treilea rând, anularea deciziilor de promovare din 18 martie 2009, în al patrulea rând, anularea deciziei de refuz al promovării și în al cincilea rând, obligarea băncii la repararea prejudiciilor morale și materiale care susține că i-au fost cauzate.

În susținerea concluziilor sale, recurentul arată:

A. Cu privire la cererile de anulare

1. Recurentul critică faptul că în esență Tribunalul a omis să se pronunțe cu privire la cererea de anulare a deciziei Comitetului de recurs care face parte din dosarul său personal și care i-ar putea afecta cariera în viitor;
2. În opinia recurentului, întrucât a atacat două acte distincte invocând motive diferite, TFP nu poate refuza în mod legal să se pronunțe, cu atât mai puțin în cazul în care s-ar considera că, pe de o parte, aceeași instanță a exclus întotdeauna nulitatea derivată (care privește actele conexe, subsecvente și prealabile, care nu sunt însă acte de sine stătătoare, ci sunt strâns legate de cele declarate nule sau lipsite de efecte) și, pe de altă parte, că domnul De Nicola are un interes vădit, de asemenea, la o nouă apreciere din partea Comitetului de recurs, care este judecătorul fondului, și care, spre deosebire de Tribunal, poate chiar să substituie aprecierea exprimată de superiorii săi cu propria apreciere.
3. În ceea ce privește acțiunea îndreptată împotriva raportului de evaluare, recurentul critică faptul că, din oficiu, TFP a refuzat mai întâi să țină seama de numeroasele ofense dovedite pe care le suportase în cursul anului, răsturnând astfel sarcina probei, a omis să se pronunțe asupra cvasitotalității excepțiilor sale: de la lipsa de apreciere cu privire la anumite lucrări la obiective necorespunzătoare, de la neluarea în considerare a spiritului de inițiativă excepțional la reaua-credință a notatorului său, etc.;
4. De asemenea, critică motivarea eronată, adeseori în urma unei denaturări a cererii, precum și nepronunțarea cu privire la motivele privind nelegalitatea „Ghidului practic al raportului de evaluare” prin care se urmărește posibilitatea promovării „prietenilor”, iar nu „a celor mai buni” și pentru a evita controlul Tribunalului, întrucât a transformat caracterul absolut al evaluării anuale în caracter relativ și nu a precizat

niciodată condițiile în care o *performance* este excelentă, foarte bună, corespunzătoare standardelor sau insuficientă.

5. În sfârșit, recurentul critică neprecizarea criteriilor utilizate pentru interpretarea cererii formulate de el în fața Comitetului de recurs și pentru excluderea ipotezei potrivit căreia prin atacarea nepromovării sale, nu a înțeles să atace promovările justificate decise de BEI.
- B. Cu privire la cererile de obligare la plată
6. În ceea ce privește repararea prejudiciilor morale și materiale rezultate din comportamentul nelegal al băncii, domnul De Nicola critică din nou invocarea din oficiu a unor mijloace de apărare de către TFP, care, mai întâi, a restrâns cererea pe baza unor excepții neinvocate de BEI, și astfel a respins-o, invocând o litispendență în raport cu o cauză la care partea renunțase și care nu mai există, fie pentru că nu este dovedită, fie pentru că nu este prevăzută în Codul de procedură, fie pentru că, în cel mai bun caz, pretinsa cerere similară se afla pe rol în alt grad de jurisdicție.
 7. Domnul De Nicola reproșează, în plus, nepronunțarea cu privire la cererea de aplicare a termenelor de prescripție prevăzute de dreptul său național, întrucât contractul său de muncă este un contract de drept privat și, întrucât în calitate de parte defavorizată la contract, are dreptul la aplicarea normelor celor mai favorabile.
 8. În sfârșit, critică caracterul eronat al premisei pe care pe care s-a întemeiat TFP, având în vedere că a înțeles să atace conduita ilicită a angajatorului său, în timp ce instanța insistă în a căuta un act nelegal, urmărind să aplice în privința contractului său de muncă de drept privat dispozițiile care sunt prevăzute în schimb în mod expres în ceea ce privește angajații din sectorul public.

Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2011 — Leopardi Dittajuti/OAPI — Llopart Vilarós (CONTE LEOPARDI DITTAJUTI)

(Cauza T-303/11) ⁽¹⁾

(2012/C 25/126)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 238, 13.8.2011.